

HET BEGRIJPEN VAN ALLERGIEËN

Caroline Markolin, Ph.D.

Als de “zomer” eraan komt begint voor velen van ons het “allergie-seizoen”. Ik vroeg mezelf vaak af: Waarom krijgen sommige mensen hooikoorts en anderen niet? Welke factoren bepalen of wij allergisch zijn voor bepaalde pollen of andere stoffen zoals dierenhaar, bepaalde stoffen in voedsel, metalen, veren kussens, schimmel of sigarettenrook?

De medische wetenschap heeft de laatste decennia talrijke theorieën geïntroduceerd over wat een allergische reactie veroorzaakt. Een van de meest populaire visies is dat wij een allergie ontwikkelen als ons organisme wordt blootgesteld aan een irriterende substantie, terwijl ons afweersysteem zwak is. Maar waarom reageert de een met een loopneus, een ander met astma en weer een ander met huiduitslag?

Dr. med. Ryke Geerd Hamer, internist, medisch onderzoeker en grondlegger van de Germaanse Nieuwe Geneeskunde, verklaart het hele allergie-proces als biologische interactie tussen psyche, hersenen en het overeenkomstige orgaan. In 1981 ontdekte Dr. Hamer dat elke ziekte met een schokkende ervaring begint die ons volledig overrompelt. Hij noemt dit onverwachte conflict een DHS (Dirk Hamer Syndroom), ter ere van zijn zoon Dirk wiens tragische dood de aanzet gaf tot Dr. Hamer's eigen kanker. Zo'n onverwachte gebeurtenis hoeft niet per se spectaculair te zijn. Hij kan eenvoudig worden teweeggebracht door onverwachte ergernis of als iemand ons raakt met een beledigende opmerking. Dr. Hamer ontdekte dat, op het moment dat we een DHS ervaren, de conflictschok inslaat in een specifiek gebied in de hersenen, waar het een laesie veroorzaakt die op een hersenscan duidelijk kan worden geïdentificeerd als een stel scherpe schietschijfvormige ringen. De reactie aan het orgaan wordt bepaald door welk deel van de hersenen de conflict schok ontvangt.

Volgens de Germaanse Nieuwe Geneeskunde heeft elke zogenaamde ziekte twee fasen. In de eerste conflictactieve fase voelen we ons mentaal gespannen, hebben we koude ledematen, weinig eetlust en lijden aan slaapstoornissen. Wanneer we het conflict oplossen komen we in de oplossings- of helingsfase. Dit is de periode waarin de psyche, de hersenen en het overeenkomstige orgaan de herstelfase ondergaan, vaak een moeilijk proces met moeheid, koorts, ontstekingen, infecties en pijn.

Symptomen die kenmerkend zijn voor zowel de gewone verkoudheid als bepaalde allergische reacties zijn een verstopte neus, een loopneus en niezen. Het neusslijmvlies wordt aangestuurd door een hersenrelais in de frontale kwab van de grote hersenen. Door het analyseren van duizenden hersenscans stelde Dr. Hamer vast dat het precies dit bijzondere hersengebied is dat is aangedaan wanneer we een “Dit stinkt!”-conflict ervaren zoals hij het noemt. Zijn bevindingen bevestigen dat een “stinkconflict” letterlijk ervaren kan worden, bv. door een plotselinge onaangename stank, of in figuurlijke zin. Op het moment dat het conflict plaatsvindt, begint het neusslijmvlies te ulcereren, een proces dat gewoonlijk onopgemerkt verloopt. Wat echter opvalt zijn de typische signalen van de conflictactieve fase zoals rillingen, een verlies van eetlust en een zekere rusteloosheid. Maar zodra we het conflict oplossen, veelal door het verlaten van de omgeving of de situatie die “stinkt”, wordt de ulceratie in het neusslijmvlies weer opgevuld. De aanvulling van het weefselverlies veroorzaakt een verstopte neus en vaak hoofdpijn als gevolg van het hersenoedeem in het getroffen hersengebied dat ook probeert te genezen. Niezen en een loopneus zijn daarom tekenen dat het organisme eindelijk de restanten van het herstelproces kwijtraakt en figuurlijk gesproken van dat wat de “stank” aanvankelijk heeft veroorzaakt.

Wanneer we een onverwachte conflictschok ondergaan, is onze geest in een acute bewustzijnssituatie. Ons zeer waakzame onderbewustzijn neemt alle componenten op die het conflict omgeven zoals geuren, smaken, geluiden, dingen of mensen en slaat het op totdat het conflict volledig is opgelost. In de Germaanse Nieuwe Geneeskunde worden de indrukken, die bij de nasleep van het DHS blijven bestaan, "sporen" genoemd. Deze sporen zijn zeer belangrijk omdat, als iemand reeds in de helingsfase is en plotseling door associatie of werkelijk contact op een spoor komt, het hele conflict terugkomt en het Biologische Speciaal Programma met alle symptomen die bij het specifieke conflict behoren helemaal weer opnieuw begint. Dit is in biologische termen een allergische reactie. Dus wat gewoonlijk een allergie wordt genoemd, is in feite reeds de helingsfase na een terugval van het conflict. De biologische betekenis van de allergie is om als een waarschuwingssysteem te dienen dat zegt: "In een dergelijke situatie heb je een DHS gehad. Kijk uit!"

Wanneer iemand allergisch is voor bepaald voedsel zoals pinda's, eieren, aardbeien of chocolade, dan heeft men die voedingsstof hoogstwaarschijnlijk gegeten op het moment van de conflictschok. Nu moeten we duidelijk zijn: Wanneer we de irriterende stof uit ons dieet weglaten, is het NIET het vermijden van het voedsel dat de allergie geneest maar juist het vermijden van het spoor! Wanneer een persoon op bepaalde pollen met een loopneus reageert, mogen we vaststellen dat de bewuste pollen aanwezig waren toen het "Dit stinkt" conflict plaatsvond. Zolang het conflict niet volledig is opgelost, zullen de specifieke pollen als een spoor dienen en zal de "seizoen-allergie" jaar na jaar terugkeren.

Sporen moeten altijd in overweging worden genomen wanneer we te maken hebben met "chronische" aandoeningen zoals artritis, angina pectoris, astma, aambeien of terugkerende infecties. Volgens de Germaanse Nieuwe Geneeskunde geeft de uitdrukking "chronisch" aan dat wij steeds weer terugvallen in hetzelfde conflict. Om de continue terugval te doorbreken en de helingsfase voor eens en altijd te kunnen voltooien, moeten we het spoor/de sporen identificeren die met de oorspronkelijke conflictschok werd(en) geassocieerd. Aanwijzingen voor de oorzaak van de allergie liggen gewoonlijk verborgen in de context van de allergische reactie. Alle omstandigheden zoals tijd, plaats en de specifieke symptomen moeten zorgvuldig in detail worden onderzocht. Bijvoorbeeld, wanneer een persoon alleen in de weekenden aan migraine lijdt zullen we de oorzaak hoogstwaarschijnlijk op het werk vinden. Terwijl door de week niets zal worden bemerkt, neemt het organisme in de vrije tijd, weg van de "dader/verdachte situatie", de eerstvolgende kans om te genezen. Door het integreren van de Germaanse Nieuwe Geneeskunde in ons dagelijkse leven leren wij met groeiende dankbaarheid de taal waarin Moeder Natuur tot ons spreekt.

Bron: www.LearningGNM.com